T012 BD 3 (04) 186-Q2-P4-Giáng Thần Ở Trong Thai-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

PHẬT NÓI KINH PHỔ DIỆU QUYỂN 2

Phẩm 4: GIÁNG THẦN Ở TRONG THAI

Bấy giờ, Tứ Thiên vương, Thiên đế Thích, Diệm Thiên tử, Đâu-suất Thiên tử, Vô Mạn Thiên tử, Thiện Hóa Thiên tử, Ma Tử đạo sư, Phạm Nhẫn Tích thiên, Phạm Mãn thiên, Thiện
Phạm thiên, Quang Tịnh thiên, Quang Âm thiên, Đại Thần Diệu thiên, Tịnh cư thiên, Cánh
Vãng thiên, A-ca-nị-tra thiên và vô số trăm ngàn chư Thiên khác đều cùng nhóm họp, nói với
nhau:
–Này các nhân giả, giả sử Bồ-tát một mình đến chỗ giáng thần nơi mẫu thai, chư Thiên chúng ta không theo hầu hạ, sẽ vĩnh viễn rơi vào hạng không biết ân giáo dưỡng. Vậy ai có thể nhận lãnh trách nhiệm theo để bảo vệ Bồ-tát giáng thần nhập thai, và ở luôn bên trong ngài như bóng theo hình, cho đến khi ngài thành Phật, hàng phục ma quân, chuyển pháp luân, cứu độ bốn loài, cho đến khi đại diệt độ. Vì lòng thương, lòng hoan hỷ, mà điều hòa tâm mình để phụng sự, không hề lìa xa, không trái thệ ước?
Khi ấy đọc kệ:
Nay ai người nhận lãnh
Tâm vui vẻ theo hầu
Ai muốn được danh xưng
Phát tâm theo hầu Ngài
Ai muốn Đao-lợi thiên
Xả vui cõi trời này
Ở với chúng ngọc nữ
Theo hầu bậc ly cấu
Ai ưa cây vi diệu
Ham muốn cung điện trời
Biến hóa thành sắc vàng
Nên hầu bậc ly cấu
Tâm nghĩ biết bao điều
Không ưa việc tranh tụng
Thiểu dục như hoa đẹp
Nam nữ đều yêu mến
Trời Đâu-suất vắng lặng
Chư Thiên cầu oai lớn

Sinh ra được cung kính
Ưa danh tiếng vang dội
Muốn ứng hóa vô cùng
Nơi cung trời Tự tại
Phải phụng hành tâm tốt
Nên ưa công huân này
Ma vương ôm tâm độc
Vươn tới điều cao quý
Và ưa kính pháp này
Tự tại vượt các dục
Và vượt qua Dục giới
Đến được chỗ Phạm thiên
Tu hành bốn Đẳng tâm
Ở cõi Tiên trung, thượng
Hướng thú vui chư Thiên
Như Chuyển luân thánh vương
Nhà cửa thường an ổn
Theo hầu Bậc Ly dục
Muốn được quốc vương an
Của nhiều giàu có lớn
Quyến thuộc không cừu oán
Tiễn đưa đều cung kính
Tài sắc, giàu, địa vị
Tiếng tăm vang dội khắp
Được khen là người hiền
Đến hầu bậc Phạm âm
Muốn được trời, người vui
Và ba cõi an lạc
Nơi an và pháp an
Nên hầu Đại tiên an
Nếu trừ dâm, nộ, si
Muốn bỏ các tăm tối
Tâm vắng lặng đạm bạc
Hầu hạ Điều định ý
Học, vô học, Duyên giác
Sẽ đạt Nhất thiết trí
Thập lực, Sư tử hống
Nên hầu Bậc Trí Hải
Ý tốt đóng đường ác

Đạt an trú cam lộ
Thành tựu bát Chánh đạo
Hầu Đấng vượt ngũ thú
Ai muốn được thấy Phật
Được nghe pháp đại Từ
Mến mộ các phước lộc
Hầu bậc Thánh tự tại
Hết khổ sinh, lão, tử
Muốn mở buộc vi tế
Thanh tịnh như hư không
Hầu chân nhân sáng suốt
Muốn được mọi người kính
Tướng hảo, đức thù diệu
Muốn cứu giúp mình, người
Nên hầu Đấng khả kính
Giới định và trí tuệ
Bậc này thật vô lượng
Sinh rốt ráo an lành
Nên hầu Đại Thánh kia
Muốn liễu đạt sâu xa
Nghĩa huyền diệu khó đạt
Muốn đạt tuệ, tự giải
Nên hầu Đại Y vương.

Bấy giờ, chư Thiên nghe bài kệ khen ngợi này, rồi trong đó bốn vị Thiên vương cùng bốn vạn người, trăm ngàn Đao-lợi thiên, Diệm thiên, Đâu-suất thiên, Vô kiêu lạc thiên, Hóa tự tại thiên, mỗi vị cùng với trăm ngàn chư Thiên tử, sáu vạn ma thiên đời trước chứa đức tu hành thanh tịnh, sáu vạn tám ngàn Phạm-ca-di thiên cho đến A-ca-nị-tra thiên cùng vô số trăm ngàn quyến thuộc, lại có vô số trăm ngàn chư Thiên ở bốn phương đến nhóm họp, các Thiên tử này ai nấy đều tán thán ca tụng bằng bài kệ:

Nghe ta nói vô lượng
Ý rõ đến Tam thừa
Bỏ dục lạc an trú
Thích chỗ tối tịnh này
Đại thánh đến giáng thần
Chúng phụng thờ kính trọng
Giữ gìn đức Thần tiên
Nhiệm mầu không ý hại
Cầm trống nhạc hòa âm
Khen công huân đức hải
Quy mạng Đấng Tôn Quý

Nghe Bồ-tát thượng tuệ
Rải hoa cúng dường Thánh
Dâng Phật hoa hương tốt
Vui lòng Đấng Thế Tôn
Lìa dục an không hoạn
Hoa diệu ý thanh tịnh
Nguyện lành tỏa quang minh
Ca-di rải các hoa
Cúng khắp phước thanh tịnh
Trong thai không dính nhơ
Thấu rõ lão, bệnh, tử
Vui hầu Bậc Cứu cánh
Dốc lòng thờ cung kính
Trời, người được lợi lành
Thấy bước đi bảy bước
Thích, Phạm đều cúi đầu
Nước thơm rửa sạch ý
Ý chiều theo thế tục
Thiên cung chốn trần thế
Bỏ ngôi báu họ Thích
Đều ưa thích hầu ngài
Lấy cỏ ngồi đạo tràng
Đắc Phật hàng các ma
Phạm khuyên chuyển pháp luân
Đều cùng vâng an trụ
Ba cõi làm Phật sự
Vô số ức cam lộ
Giáo hóa được tươi mát
Vứt bỏ ý cầu danh.

Khi ấy chư Thiên muốn đi đến phòng ốc thù thắng, nhìn thấy nhan sắc thù diệu của Bồtát, trong tâm nghĩ: “Nay, Chân nhân này nhan mạo thanh tịnh đặc biệt, vậy mẹ của ông ta là hạng thế nào? Tài sản của ông ta chắc là dư dã”. Mỗi người cầm hương hoa với tất cả lòng yêu kính, chí thành cầu phước báo, nguyện thành tựu thần túc. Vừa dấy niệm này, bỗng nhiên cung điện của chư Thiên biến mất. Vườn ngự uyển tại thành Ca-duy-la-vệ vắng lặng, nghiêm cẩn.

Chỗ ở của đức vua Bạch Tịnh rất đẹp, nhưng khó bì kịp đại điện nơi hậu cung, có vườn nuôi thú, nơi ấy cung điện nguy nga rực rỡ, hương thơm xông khắp, tinh khiết, sạch sẽ, sáng sủa, thành tựu phước lộc, oai thần. Chư Thiên đeo anh lạc cùng đến một lúc, bỗng từ dưới đất hiện lên, yết kiến Hoàng hậu và đỡ thân Hoàng hậu lên một ngón tay, hiện ở không trung, rồi cùng nhau nói kệ:

Thiên ngọc nữ dạo chơi
Thấy sắc đẹp Bồ-tát
Trong tâm bèn suy nghĩ
Mẹ Bồ-tát loại nào
Tay đều cầm các hoa
Nghe đến sinh lòng mến
Đã thọ trì hương hoa
Chắp hai tay làm lễ
Đủ mùi hương vi diệu
Gieo mình tỏ cung kính
Ta gặp bậc danh tiếng
Nhan sắc thật hiền từ
Tuy muốn nhìn ngọc nữ
Sắc thù diệu đẹp đẽ
Khi thấy dung nhan bà
Thiên nhãn tự nhìn mình
Nhan sắc bà đẹp hơn
Chí đức sinh người quý
Tay chân như cam lộ
Đeo châu tốt sáng ngời
Vượt hơn cả chúng Thiên
Là Bậc Thiên Trung Thiên
Xem hình không nhàm chán
Tâm càng thêm vui thích
Oai đức chiếu hư không Ánh sáng thấu chư Thiên Lìa các tạp hương nhơ Thân chói sáng như vậy Màu sắc như vàng ròng Oai thần thấu chư Thiên Như ong chúa thành mật Vẽ đường sạch ươm hương Mắt sáng như vàng ròng Sáng sạch thấu hư không Thanh tịnh đến tột cùng Vượt lên trên hữu, vô Đùi, gót thon như voi Đầu gối nhỏ, bằng thẳng Tay chân đầy đặn, sạch Quán sát nhiều như vậy Hết nghi ngọc nữ khen Rải hoa, nhiễu bên phải Khen xứng danh Phật mẫu Trở về lại Thiên cung. Bấy giờ Tứ Thiên vương, Thiên đế, Diệm thiên và Vô Mạn thiên, Thiên Long Yểm quỉ và Hại Nhân quỉ, A-tu-luân, Kiền-đà-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc, đều cùng nhau đến quy y với Bậc Cao Tột trong loài người, rồi ở trước dẫn đường và hộ vệ Chí Tôn không để một vật xấu, một ý hại nào hướng đến Ngài, hoặc người thế tục gây khó khăn. Con đường dẫn đến cung điện chỗ Vương hậu ở, đều sạch sẽ an lành; quyến thuộc vây quanh dạo chơi trong hư không. Tất cả yên lành không trái quấy, mọi người cùng túc trực hộ vệ. Các Thiên tử biết, thảy đều muốn đến hầu, vui mừng cung kính Vương hậu, cầm hương hoa chắp tay làm lễ; vì thấy Bậc Tôn Quý thanh tịnh sắp giáng thần, Bậc Sư tử từ bi muốn đản sinh, vì đạo pháp cho nên tất cả đều khuyến trợ hộ trì. Khi Bồ-tát muốn dời thần, ở rất xa về phương Đông, vô số Bồ-tát tại Đâu-suất thiên đều cùng nhau đi đến nơi quốc

độ kia để cúng dường Bồ-tát. Các phương Nam, Tây, Bắc, bốn góc, trên dưới, vô lượng thế giới của chư Phật trong mười phương, vô số Bồ-tát nhất sinh bổ xứ trụ ở cung Đâu-suất đều đi đến nơi đây để cúng dường Bồ-tát. Bốn Thiên vương kia có tám vạn bốn ngàn các chúng ngọc nữ. Đao-lợi thiên, Diệm thiên, Đâu-suất thiên, Vô kiêu lạc thiên, Hóa tự tại thiên, mỗi vị đem theo tám vạn bốn ngàn ngọc nữ, trổi nhạc đàn xướng đi đến nơi đây cúng dường Bồ-tát. Lúc này, Bồ-tát liền nhập tam-muội Định ý thủ tàng phổ đức đẳng tập; hiện tất cả lầu gác lớn, và các Bồ-tát trăm ngàn ức số, chư Thiên quây quanh, làm chấn động trời Đâu-suất. Làm chấn động xong, từ nơi thân phóng ra ánh sáng chiếu khắp cả ba ngàn đại thiên Phật quốc này, chiếu thấu suốt đến những chỗ tối tăm khiến cho tất cả đều thấy được ánh sáng lớn này. Ánh sáng của mặt trời, mặt trăng không thể sánh kịp. Ánh sáng đó chiếu soi đến chốn địa ngục, ngạ quỉ, súc sinh và trong chỗ tám nạn của loài người, tất cả nhờ hào quang kia mà được an ổn. Chỗ nào được nương nhờ ánh sáng đều khiến chúng sinh nơi đó tiêu sạch tất cả dâm, nộ, si, không còn tự đại, không có phiền bực, cũng không còn tham lam ganh ghét, có lòng thương yêu, xem nhau như cha, như mẹ, như con, như anh, như em.

Nhạc âm Thiên nhân không trổi tự kêu, trăm ngàn ức âm thanh hòa nhau khiến cho vô số chư Thiên nhớ lành, nghĩ lành, nên Đại Thiên cung kia không thể hủy hoại. Trăm ngàn ngọc nữ đều khảy đàn cầm, đàn tranh, theo sau hầu hạ. Dùng âm nhạc hay khen ngợi Đức Bồ-tát chứa nhóm công đức từ đời trước, bằng bài kệ:

Đời trước chứa công đức
Luôn luôn mong gốc lành
Bố thí được chân chánh
Nên nay được kính thờ
Ngài từ vô số kiếp
Bố thí thương chúng sinh
Do quả bố thí này
Trời rải các hương hoa
Cắt thịt thân cầu nguyện
Vì thương xót chim muông
Do quả bố thí này
Ngạ quỉ được ăn uống
Ngài từ vô số kiếp
Giữ giới không khuyết phạm
Do quả báo giữ giới
Tiêu hết nạn ác đạo
Từ vô số ức kiếp
Chí thành hành nhẫn nhục
Hạnh nhẫn đạt quả này
Lòng từ thương Thiên nhân
Từ vô số ức kiếp

Thẳng tiến không khiếp sợ
Do quả tinh tấn này
Thân tốt như Tu-di
Từ vô số ức kiếp
Thiền, tư, tiêu các trần
Nên đạt quả nhất tâm
Không ưa các trần dục
Từ vô số ức kiếp
Hành trí đoạn tham dục
Nên đạt quả trí tuệ
Sáng chói rất thanh tịnh
Mặc giáp thiện dẹp ác
Khắp thương nhớ chúng sinh
Nhân đức qua bờ kia
Lễ Thanh tịnh an trú
Ánh sáng chiếu khắp nơi
Trừ sạch các trần tốt
Làm mắt dẫn tam thiên
Lễ tối thắng thành đạo
Biểu hiện thần thông bay
Chứng tỏ giác rốt ráo
Hóa độ các chúng sinh
Cúi lạy thuyền trưởng giỏi
Đều học lời trong sạch
Chỉ bày dứt sinh tử
Chưa từng bỏ pháp tục
Đối tục không dính mắc
Ý biết cầu nghe rộng
Đủ vô lượng lợi lớn
Huống lại nghe nhận pháp
Được tin ưa yêu thích
Trời Đâu-suất bỗng tối
Diêm-phù mặt trời mọc
Ức cai không nghĩ bàn
Vui đạo tiêu trần cấu
An ổn mau hưng thạnh
Vô số chư Thiên đến
Ngọc nữ trổi âm nhạc
Cung vua, nghe êm dịu

Đức đầy, khắp tốt tươi
Thấy mẹ sắc rất đẹp
Con rực rỡ thế này
Ba cõi rất an lành
Lại không quên bản thệ
Không tham, giận, tranh cãi
Cung kính rải lòng từ
Oai thần trong loài người
Vương quốc càng tăng trưởng
Thành dòng Chuyển luân vương
Ca-duy sẽ giàu đẹp
Kho báu rất sung mãn
Quỉ Duyệt-xoa, quỉ yểm
Chư Thiên, Long, Quỉ thần.
Đứng hộ Nhân trung Tôn
Không lâu được giải thoát
Hộ Phật chứa công đức
Kính mến và phụng sự
Để khuyến khích tu đạo
Mong chóng thành Đạo Sư.
Phật bảo các thầy Tỳ-kheo:
–Bấy giờ Bồ-tát trải qua mùa đông rất lạnh lẽo mới sang đầu mùa xuân tu sửa nhà tinh tú.
Cuối xuân sang đầu hạ cây cối trơ cành mới bắt đầu nảy lộc đơm bông, thời khí mát mẻ ấm áp.
Khi ấy Đức Tam Giới Tôn quan sát mười phương, nay vừa đúng lúc nên Phất tinh ứng xuống.
Bồ-tát liền từ trên cõi trời Đâu-suất oai linh giáng xuống, hóa làm một con voi trắng có sáu ngà, các căn tịch tịnh, đầu cổ phát sáng rực rỡ, mắt chói sáng như ánh sáng mặt trời, giáng thần vào
thai hông bên phải. Sở dĩ Bồ-tát nhập thai vào bên phải là vì việc làm không trái.
Vương hậu Khiết Diệu khi ấy ngủ say bỗng nhiên thức giấc, thấy voi chúa trắng màu sắc chói sáng như trước đã nói, đến nhập vào thai. Thân bà nhẹ nhàng an vui, dễ chịu từ xưa đến nay chưa từng cảm thấy, thân tâm an ổn giống như đạt đến cảnh định vậy.
Khi ấy Diệu hậu vô cùng xúc động, phủi giũ y phục và xông ướp hương thơm, thân tâm vui vẻ, từ tòa đứng dậy cùng với thể nữ vây quanh trước sau, từ nơi hậu cung ra đi đến cây Vô ưu, và ngồi yên dưới gốc cây, rồi sai thị nữ đem ý chỉ này tâu vua Bạch Tịnh:
–Muôn tâu Đại vương, xin Ngài hạ cố đến đây để chứng kiến điềm vui.
Vua nghe rất vui mừng, liền sai sửa soạn xa giá, có quần thần theo hầu, đi đến cây Vô ưu, nhưng không vào cửa được. Vua liền nghĩ là do cỡi xe voi cao. Suy nghĩ giây lát liền

thuyết kệ:
Nhớ từng cỡi xe voi
Thân không nặng như mây
Ánh sáng vào cung ta
Hỏi ai hiện tượng này?
Khi ấy, có vị trời ở trên không trung hiện nửa thân hình vì vua Bạch Tịnh nói kệ:
Đức hạnh tam giới tôn
Xót thương thành phước lộc
Bồ-tát rời Đâu-suất
Xuống vào thai Diệu hậu
Nên chắp tay cúi lạy
Thần đến vào cung kia
Diệu hậu ý quan sát
Có nhiều điều vi diệu
Nay do sự kiện ấy
Nên có biến ứng này
Thị hiện nơi cung điện
Chưa từng có hư vọng
Tịnh như tuyết sơn vương
Ánh sáng vượt nhật nguyệt
Thân hình rất phân minh
Đại tượng mạnh vô cùng
Chắc chắn như kim cang
Nghĩ, nhớ, hành đặc thù
Mà giáng thần nhập thai
Cho nên nhận lời ta
Xem ba cõi mờ tối
Ức lần trời khen ngợi
Không nhàm, không sân giận
Tâm lặng đều an định.
Khi ấy phu nhân ra, nói kệ gợi ý vua:
Thiên vương mời Phạm chí
Hiểu rõ năng giải mộng
Vì thiếp giải nghĩa này
Là lành, dữ trong nước?
Đại vương nhận lời thiếp
Phạm chí học thuật kinh
Nên mời đến trước thiếp
Nghe nói ý điềm mộng

Sáng, vượt sáng nhật nguyệt
Thân lớn, đẹp, sáu ngà
Xông thẳng vào thai thiếp
Xin nghe ý này vậy.
Bấy giờ vua mời Phạm chí hỏi ý này. Phạm chí nói kệ:
Hãy nghe lời nói này
Điềm vui vẻ, không xấu
Sinh con có tướng tốt
Tại gia làm Thánh vương
Nếu thương đời, xuất gia
Thành Phật cứu ba cõi
Cam lộ khắp giúp đời
Vì tháo gỡ lưới nghi
Nghe điều lành từ Phạm
Trong tâm không còn sợ
Do thức ăn uống tốt
Thân kia hằng an ổn.
Bấy giờ Bạch Tịnh vương tự nghĩ: "Nên đưa Diệu hậu về ở nơi phòng ốc nào để hoàn toàn được yên ổn".
Khi ấy Tứ Thiên vương đến Bạch Tịnh thưa:
–Đại vương yên tâm. Nay chính chúng tôi sẽ tạo lập một cung điện lộng lẫy cho Bồ-tát.
Khi ấy Thiên đế Thích, Diệm thiên, Đâu-suất thiên, Vô kiêu lạc thiên, Hóa tự tại thiên, đi đến chỗ vua đều dâng Thiên cung để cho vương hậu ở. Đâu-suất Thiên vương bảo:
–Tôi trở về đem cung điện của tôi dâng lên Bồ-tát để Ngài ở.
Hóa tự tại thiên bảo:
–Tôi có cung điện Dục giới tối thượng, sáng tỏa chư Thiên, xua tan bóng tối, nên mời vương hậu đến ở đó, dùng hương hoa, âm nhạc và các thứ ăn uống quý lạ cúng dường Diệu hậu.
Như vậy, này các Tỳ-kheo, tất cả Thiên vương ở Dục giới đều đi đến Ca-duy-la-vệ dâng lên cung điện, một lòng hướng về cúng dường Bồ-tát.
Bạch Tịnh vương, cũng ở nơi đó, dựng lập cung điện, trang trí đẹp đẽ như ở cõi trời.
Khi ấy, Bồ-tát nương Đại định làm cho Vương hậu hiện thân khắp các cung điện và ở trong đó dưỡng thai Bồ-tát.
Khi ấy, các Thiên vương ở trên cung điện của mình nhưng không thấy nhau, cùng tự nghĩ:
"Nay mẹ Bồ-tát ở trong cung điện của ta chứ không ở nơi khác"
Đức Phật liền thuyết kệ:
Trụ Đại định tam-muội
Biến hóa không nghĩ bàn
Vui lòng hết chư Thiên

Trước ứng hiện điềm lành.

Phật bảo các Tỳ-kheo: –Bấy giờ Bồ-tát ngồi trong hông bên phải của Diệu hậu ở trong lầu có trang trí nhiều vật quý báu đẹp đẽ, được xông bằng các loại hương chiên-đàn đặc biệt hiếm có, cứng như kim cương, mềm như Thiên y mùi hương lan tỏa ngạt ngào, xông khắp thế giới ba ngàn và cả mười phương thế giới. Cung điện chập chùng của nguyên Bồ-tát là cung điện đẹp đẽ của chư Thiên Dục giới, Bồ-tát hiện ở trong cung điện ấy, để giáng thần nhập thai. Ngay đêm ấy ở Thủy giới phương dưới, cách sáu trăm sáu mươi vạn do-tuần mọc lên một hoa sen lớn, thẳng, cao thấu Phạm thiên, hoàn toàn không có ai thấy được, chỉ có vị Phạm thiên tên là Âm Văn có thể thấy được cả trăm vạn cõi Phật, với oai thần rực rỡ khắp thế giới tam thiên đại thiên hiện ngay trước mắt. Lại vị Phạm thiên có cầm đồ dùng bằng kim cang đựng trăm thứ món ăn thức uống dâng hầu Bồ-tát. Bồ-tát thọ dụng những thứ ăn đó, xem thấy trong mươi phương không ai có thể nhận lãnh một giọt trong những món cúng dường đó mà có thể ăn uống tiêu được. Chỉ riêng có bậc Nhất sinh bổ xứ mới có thể tiêu hóa được thôi. Lại do công lao phước đức chứa nhóm đạo đức trí tuệ ở đời trước đưa đến, nên các tôn Thiên đế Thích, Phạm vương đều đến cúi đầu kính lạy nghe kinh. Lúc ấy Bồ-tát giơ một ngón tay lên, tự nhiên hóa hiện ra sàng tòa, giường, ghế đủ loại khác nhau. Phạm thiên, Đế Thích, Tứ Thiên vương đều theo vị trí của mình mà ngồi lên trên đó. Thấy họ đã ngồi yên, Bồ-tát vì họ mà giảng thuyết chánh pháp, khai hóa tâm họ, khiến cho ai nấy đều được vui vẻ sung sướng. Bồ-tát thấy họ muốn trở về, Ngài hạ tay mặt xuống, làm cho tất cả đều biến mất. Thích, Phạm, Tứ vương liền biết theo hiệu lệnh của Bồ-tát, cùng nhau nhiễu bên phải Bồ-tát rồi trở về cung. Do vì lẽ ấy, chỗ Bồ-tát ở, nơi hông bên phải của Diệu hậu, có vô số trăm ngàn Bồ-tát ở Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn góc trên dưới trong mười phương đều đến gặp Ngài, cúi đầu làm lễ, muốn được nghe kinh. Bồ-tát thấy họ đến, toàn thân sáng chói, hóa ra chỗ ngồi thanh tịnh, tất cả liền đến ngồi nơi đó và đều cùng nhau thưa hỏi về Đại thừa vô thượng. Bồ-tát vì họ rộng phân biệt rõ. Họ đều không trông thấy nhau. Vì vậy Bồ-tát chiếu ánh sáng tịnh quang soi khắp chư Thiên. Mẹ Bồ-tát không biết việc này, cũng không thấy có gì trở ngại, chỉ thấy thân mình nhẹ nhàng, êm ái, an ổn, không có những sự chống trái, không có dâm, nộ, si, không tưởng ba độc, cũng không nóng lạnh, đói khát. Thánh thể cùng các ngón tay không bị nhơ, không có những điều không vừa ý, như sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp, không thấy ác mộng, cũng không bị bất tịnh, Thiên, Long, Quỉ thần, Càn-thát-bà, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc, tất cả nam nữ lớn nhỏ ở nước Ca- duy-la-vệ và các nước lớn ở xa đều mừng vui phấn khởi, không có ý gì khác. Ai có các thứ bệnh tật về phong hàn, nhiệt khí, các bệnh tật về tai, mắt, mũi, họng, thân và tâm; bệnh về môi răng, yết hầu, mệt nhọc, bệnh cuồng bệnh điên, ghẻ chốc, lở loét, đến mẹ Bồ-tát, bà đưa tay xoa đầu, tất cả bệnh họ đều hết và trở về nhà. Bấy giờ Vương hậu lấy cỏ làm thẻ, đẹp đẽ, tự nhiên, đặt trên mặt đất, rồi đem cho các bệnh nhân, các bệnh nhân được thuốc đều được an ổn, không còn các bệnh tật. Khi ấy mẹ Bồ- tát khiến các bệnh nhân đứng ở phía hông bên phải của bà đều được an ổn không còn các bệnh tật, đều tự trở về chốn cũ. Những ai có thể đến và chiêm ngưỡng hông bên phải của Vương Hậu đều thấy Bồ-tát giáng thần thai mẹ, xinh đẹp, thanh tịnh, tinh khiết như gương sáng soi rõ mặt

mũi, tất cả vui mừng phấn khởi, đều mong Ngài cứu độ. Bồ-tát ở trong thai mẹ nhạc trời tự nhiên hòa nhau trổi lên, trời mưa hương hoa thường theo thời tiết xuân, hạ, thu, đông tự nhiên rơi xuống. Tràng phan, cờ lọng bằng lụa ngũ sắc lần lượt tới lui. Đất nước an ổn, giàu có, thạnh vượng, không có các sự nhơ nhớp như các hố rãnh, bụi gai. Có các cờ, lọng che khắp thành Ca-duy-la-vệ. Bà con

thân thuộc dòng họ Thích cùng với dân chúng ăn uống vui chơi, đánh trống, múa ca, đùa giỡn, ưa thích bố thí, chứa nhóm công đức, đều cùng nhau vui chơi suốt bốn tháng.

Bạch Tịnh vương tịnh tu phạm hạnh, gác việc nước lại, không thêm hình phạt, lấy việc thực hành pháp làm gốc, không ham vinh hoa ở đời.

Bấy giờ Bồ-tát ở trong thai mười tháng, khai hóa dạy bảo ba mươi sáu lớp chư Thiên, dân chúng, khiến tất cả đều trụ vào địa vị Thanh văn cùng Đại thừa. Khi ấy Ngài đọc kệ:

Bồ-tát ở thai mẹ
Tường vách, phòng nhà đất
Tự nhiên rực sắc vàng
Trời mừng thành Pháp vương
Trang nghiêm cung điện lớn
Thấy Ngài ngồi kiết già
Hương thơm nơi Đạo sư
Tỏa khắp ba ngàn cõi
Đại thiên ở phương dưới
Mọc sen lớn thơm sạch
Thấu đến cõi Phạm thiên
Dâng Bồ-tát chất bổ
Bồ-tát tiêu hóa được
Người khác không thể tiêu
Chất bổ vô số kiếp
Uống ăn thân tâm tịnh
Thích, Phạm, Tứ Thiên vương
Cúi đầu cúng dường Phật
Vâng lời nghe chánh pháp
Hữu nhiễu rồi trở về
Mến pháp đến Bồ-tát
Đẹp, sáng, sạch, không ngại
Vui, chuyên nghe chánh pháp
Nghe thuyết đều vui mừng
Bốn phương nam nữ đến
Bị quỉ quấy tâm loạn
Thấy Hậu tâm cởi mở
An vui trở về nhà

Bị nhiều độc, phong hàn
Bệnh tai, mắt, mũi, họng
Và vô số bệnh tật
Hậu xoa đều được an
Hoặc lấy một cọng cỏ
Trao cho, bệnh liền khỏi
Hết bệnh, an, về nhà
Ở thai làm y vương
Mười phương các Bồ-tát
Chính mắt thấy Vương hậu
Như nhật nguyệt trên không
Thấy Bồ-tát quyến thuộc
Không bệnh dâm, nộ, si
Không tưởng, tham, tật, nhuế
Tâm Ngài luôn vui vẻ
Không đói khát nóng lạnh
Nhạc trời không đánh, kêu
Trời mưa hương hoa đẹp
Thiên, nhân, phi nhân thấy
Chưa từng mang lòng hại
Thiên nhân vui ăn uống
Vô số nhạc hòa theo
Khi mưa giàu, nghèo, vui
Cỏ thuốc, hoa trái tốt
Vương cung mưa bảy ngày
Bố thí cơm người nghèo
Chịu nghèo vui cúi đầu
Lễ vật nhiều như núi
Bạch Tịnh vương thường vui
Hành pháp không trị nước
Vào thất hỏi hoàng hậu
Thai Thánh, thân an không?
**

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.